

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

De Discrimine Peccatorvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

CVM dictum sit, in renatis manere peccata, necesse est trahi & scrimen. Nam ex dicto Luc. 11. Vadit & assumit septem alios ritus nequiores se, & ingressi habitant ibi, &c. & ex similibus alijs manifestum est, aliquos renatos contristare & excutere Spiritum sanctum, & rursus abijci à Deo, ac fieri reos iræ Dei, & æternarum pœnarum. Et Ezech. 23. scriptum est: Cum recesserit iustitia sua, & fecerit iniquitatem, morietur in ea: & cum recesserit pius ab impietate sua, & fecerit iudicium & iusticiam, viuet in ea.

Necessè est igitur discerni peccata, quæ in sanctis in hac mortali vita manent, nec excutunt Spiritum sanctum, ab alijs peccatis, propter quæ homo rursus fit reus iræ Dei & æternarum pœnarum. Et Paulus Rom. 5. discernit peccatum regnans & non regnans. Et alibi inquit Roma. 8. Si secundum carnem viuetis, morietis: sed actiones carnis spiritu mortificabitis, viuetis.

TRADITVM regulam in epistola ad Timotheum, 1. Tim. 1. Milita bonam conscientiam, retinens fidem & bonam conscientiam. Cum igitur homo non retinet fidem, sed aliquam fundamenti partem, id est, aliquam articulum fidei, siue sciens, siue errore amittit, aut idola approbat, ut multi qui falsis dogmatibus decipiuntur, aut non sustentant consolatione fidei, sed superantur dubitatione aut desperatione, aut violant vllum præceptum Dei contra conscientiam, effundunt Spiritum sanctum, & rursus fiunt rei iræ Dei & pœnæ æternæ: & nisi hoc conuersio, tales morientes abijciuntur in æternas pœnas.

Dixit his inquit Paulus Roma. 8. Si secundum carnem viuetis, morietis. Et 1. Corinth. 6. Nec scortatores, nec adulteri, nec idololatæ, &c. possidebunt regnum Dei. Et iuramentum Ezech. 18. clare dicit: Vivo ego dicit Dominus, nolo mortem peccatoris, sed vt conuertatur & viuat. In iuramento partes duæ copulatæ sunt, conuersio & vita. Postulat Deus, & quidem iuramento, conuersionem. Quare non placent ei retinentes propositum peccandi.

COMPLECTVM autem in hoc numero & peccata omissionis affectatæ, id est, affectatam negligentiam in officio, quæ pugnat cum dicto: Hoc requiritur, vt fideles simus: & ignorantiam affectatam, qualis est Pharisæica, & infinitæ multitudinis, quæ veram Ecclesiæ doctrinam non studet inquirere, & ignara retinet idola, aut etiam scurriliam adulationem in defensione idolorum. **D**ICTVM est de lapsibus, quibus excutitur Spiritus sanctus. Alia sunt peccata in renatis, retinentibus fidem & bonam conscientiam, quæ non sunt corruptelæ fundamenti.

omni delicta contra conscientiam, sed sunt reliqua peccati originis, caligo, dubitationes, carnalis securitas, errantes flammæ vitiosorum affectuum, & omissiones, vel ignorantia non affectata.

Hæc mala extenuant quidam, & nominant deformitates peccati. Regem Dei. Sed hæc cæcitas valde reprehendenda est, & magis considerandum: magnitudo mali in hac tota immundicie, quæ est contraria legi & voluntati Dei: & rursus magnitudo misericordie & beneficij filij Dei, regentis hæc tristitia & magna vulnera in hac misera natura.

Ivbr autem Paulus his malis repugnare spiritu, id est, Atticus, Scipio, frænant vitiosos affectus ratione: sed Ioseph, Paulus, frænant spiritu, id est, Spiritus sancti motibus, vero dolore, vera fide, timore Dei, & invocatione.

Dolent Paulus, sentiens dubitationes, aut alios errantes motus: & fide statuit, hanc immundiciem regi à Mediatore: & timore Dei se reprimit, ne obtemperet iræ, aut alijs errantibus motibus. Et simul inuocat Deum, & petit auxilium, Cor mundum crea in me Deus, Psal. 50.

Cum hoc modo repugnamus prauitati, quæ adhuc reliqua est in reatis, teguntur hæc mala, & dicitur peccatum non regnans, seu veniale, & non effunditur Spiritus sanctus. Hanc doctrinam de discrimine peccatorum veram, perspicuam, & Ecclesiæ necessariam esse, manifestum est. De qua tamen quales labyrinthi disputationum sunt in libris aduersariorum, multi norunt.

Postquam vero breuiter exposuimus summam doctrinæ de iustificatione, nunc & argumenta, quæ contra hanc sententiam obijciuntur, explicanda & restauranda erant. Sed quia alij alia obijciunt, confessionem nostram restitimus, & offerimus nos ad longiores explanationes in singulis membris confessionis.

DE ECCLESIA.

Vult Deus intelligi, genus humanum non casu nasci, sed à Deo conditum esse, & conditum non ad æternum exitium, sed vt colligat sibi in genere humano Ecclesiam, cui in omni æternitate commanet sese, suam sapientiam, bonitatem, & læticiam. Et vult conspici filium, propter quem, & per quem inenarrabili sapientia & immensa misericordia hanc miseram naturam hominum restituit. Ideo semper in genere humano cœtum esse voluit, cui tradidit doctrinam de Filio, & in quo Filius ipse instituit & conseruauit ministerium custodiendæ & propagandæ eius doctrinæ, per quam & efficax fore, est, & erit. Et multos ad se conuertit, sicut manifeste inquit Paulus Rom. 1. Euangelium est potentia Dei, ad salutem omni credenti.

Sed mirandum & dolendum est, maximam partem generis humani,

S r humani,